

vse mogoče druge zvijače in laži na široko in dolgo namisli, česar k stvari ne spada, a to je žlobudranje! Ravno kakor „norec“, hudobnež, zvijač ne čaka na vprašanje, on je na oslovski odgovor že naprej pripravljen, ravno tako po babje čveka in žveči „Sl. gosp.“ po pregovoru, da norcu itd. sedem modrijanov odgovarjat ne more. — Dalej četudi cerkvena zgodovina sama pove, a kaj še le posvetna, kolike nerednosti in nečednosti so se v 10. stoletju med „duhovstvom“ godile, tudi v papeževi deželi, vendar se „Sl. gosp.“ vsled svoje ostudne ošabnosti ne sramuje, da nam k takemu popisovanju še celo veliko sreče želi! Ne slikajte hudiča na steno!! Seveda bi „Sl. gosp.“ v svoji nezmerni prevzetiji „nevednemu ljudstvu“ vse to vtajil, kakor tudi vse očitno dokazane in kaznovane prestopke mnogih duhovnov zataji, posvečene ubežnike v Ameriko pa zakriva. — Da ima pa „Sl. gosp.“ vendar strah pred mnogimi članki, spoznamo iz tega, ker se na jako ostri dopis iz Slovegradca v predzadnji številki „Štajerca“ že zopet ni upal kar besede črtniti, ko se mu na konci dopisa predbaciva, da on ločenje zakonov in vse pregrehe in hudobije samo na „proklete liberalce“ zvrže, a hudobije klerikalcev pa vedno zamolči, kakor da bi se ti nikdar kaj ne pregrešili in brez grehov vsi nedolžni bili. A zdaj bode pa „Sl. gosp.“ gotovo tudi to na vso moč obračal, zvijal, tajil, se lagal in same nebitvene reči celo kupico načekal, kakor to trmoglavci in sleparji znajo; slobodno mu, vsaj nam bo zopet služilo za kratek čas in v veliki posmeh.

Polenšak. Dragi „Štajerc“, svoj čas smo Ti poročali o stavbi novega farškega poslopja, katero je zdaj dodelano in gospod Tolazzi hoče denar; pa od kod ga vzeti? Cerkveno-konkurenčni odbor zidal je farof na ap in zdaj ni denarja, da bi plačali. Ali odbor in župnik Poplatnik so same bistre glave ter si znajo drugače pomagati; župnik Poplatnik in par moč konkurenčnega odbora sestavijo prošnji okrajnemu glavarstvu v Ptuj, v kateri prosijo, da naj glavarstvo nemudoma pošlje sklep računa, ker ima večina faranov denar pripravljen ter že hočejo plačati, češ da se bojijo nepotrebnih stroškov. Mislite, da nas boste strašili s štoklo kak otroke? Okrajno glavarstvo v Ptuj jim še doslej ni ugodilo. Toraj vprašamo g. načelnika, da nam pove imena taistih oseb, ki imajo že denar pripravljeni, da bi plačali, potem kakih nepotrebnih stroškov da se bojijo. Ja, ja, gospodje ako hočete resnico povedati, morate reči, da se jih pač Vi bojite. Ako pa pravite, da ima večina faranov denar pripravljen, bode spet resnica; ne da bi hotel s tem koga žaliti, morate pa vendar reči, da večina nima niti za sol pripravljenih krajcarjev, ne pa da bi to veliko nepotrebno fabriko plačevali. Torej mi vam svetujemo, možje cerkv.-konk. odbora, da tiho posežete vsak v svoj žep

in plačate, kar ste si naročili, ker je stvar privatna in kdor je naročilec, ta bo tudi plačilec. Kako pa sta hodila ključar Cvetko in Poplatnik spovedat, in kako fehtari Cvetko list „Štajerca“ ter ga nosi v farovž, da tam čitata, o tem prihodnjic.

Sv. Ilj pri Mislinju. Dragi „Štajerc!“ Ker že dolgo nisi kaj zvedel iz našega sv. Ilja, moram Ti tiho na uho nekaj povedati ter te prosim za malo prostora, da še drugi ljudje kaj zvejo. Prikreval sem, kakor vsakokrat o večjih praznikih v moj domači kraj črez planino. Kakor vsako leto udeležil sem se tudi letos procesije k Vstajenju in je bilo res veliko število ljudstva. Imeli smo tudi strel in godbo. Začuden gledam, ko primaha komaj en par „Marijinih devic“, ker jih je po navadi bilo veliko. Spredi grejo te potruncane in zadi pa te znučane. Po opraviilu ju vrežem v bližno gostilno in povprašujem tovariša eno in drugo ter naju govor pripelje do teh družbenic. Vprašam ga, kje pa so druge, ko jih je bilo tako malo? Ja, mi odgovori, zdaj so dobile perje in so sfrčale iz tega gnezda, ter si je vsaka enega ljubčeka auf-cvikala. Dve so čakale na vojake o praznikih, da se potem smukajo po grmovju in bladijo pod kozolcem. Te druge si zamisljo boljše; na velikonočni pondeljek jo mahnejo v neko bolj oddaljeno gostilno, kjer so imele že pred peštelanega vsaka svojega; tam se je plesalo in pilo pozno v noč, potem pa vse „parveize“ namesto po cesti le za potokom domu, ker so menda po grmovju rake ali ribe lovili. Najbolj je to čudno: ko so bili od dveh stariši zraven, da tako dovolijo, ko se zdijo inteligentni ljudje; pa kaj to, „aks bei die haks“, Janez, kšeft je kšeft, za par šlukov se danes vse stori... Omeniti moram še nekaj od našega G. kaplana, kako je ljudi pri blagoslovljenju kruha pri sv. Lenartu za „Pohorec“ zmerjal; pa zekserji so bili le kaj dobri od njih, in tako tudi v Doužah, kamor prav rad leti, ter ima že precej vglajeno pot, ko hodi troštati eno izbranjeno devico, ter se prav dobro zastopijo s tisto bogato in imenitno žlahto. Na prižnici gromi, da se kar peni zraven in po gostilnah se rad muza okoli deklet, ter pohujšuje mladino. Opozorim g. župnika kot predsednika „Marijine“ družbe, da en malo bolj pazi na svoje devičice, ter jih gorših manir izvežba gori v tisti štali, ker znajo počasi dobit vse bule, kar se že od nekaterih govori. Prihodnjic več!

Vojnik pri Celju. (Pasji ugriz, steklina in smrt.) Pred mesec dni se je tuji pes od nekd sem priklatil ter našega 70 let starega občinskega slugo Pečko po imenu, le malo v prst ugriznil, na kar je ta prst samo obvezal, brez da bi bil po nasvetu g. zdravnika se na Dunaj v preiskavo in zdravljenje podal. Bolečina sicer ni bila huda, pa tudi celi mesec se ni nobenih bolečin in nevarnih znakov prikazalo. A na 34. dan pa mu je kar naenkrat začelo sapo zapirati in ga hudo tresti in že čez dva dni je umrl celo nespremenjen v celjski bolnišnici in bil na celjskem mirodvoru pokopan. Naj v miru počiva! — V pouk pa naj služi: pri takih slučajih nikdar lahkomiselno ravnati in tako pustiti, temveč kri iz rane takoj iztisniti, s čisto vodo umiti in se nemudoma podati k bližnjemu zdravniku ter se po njegovih nasvetih ravnati; ako se zamudi, potem pomoči ni!

Iz Amerike. Little Falls, dne 22. aprila 1914. Dragi mi „Štajerc“; težko Te pričakujem vsak teden, preden prirošač črez to veliko lužo sem v daljno Ameriko; ko Te dobim, te od kraja do kraja preberem; seveda „Dopisi“ me najbolj zanimajo, ker velikokrat prav pošteno pokrtičiš kakšnega črnosukneža; tako tudi zdaj v zadnji številki, ki sem jo dobil, namreč od 5. aprila, sem čital en dopis od Svete Barbare v Halozah, v katerem si meni dobro znanega kaplana Baznika prav čedno za ušesa prijel, ker ne vè, da spoved je tajna, in da kaj se človek spove, nima spovednik nič okol raznašat, ampak jezik za zobmi držati. Pa ne mislite, dragi bralci „Štajerca“, da se samo Vam tako godi tam na Štajerskem ali pa na Koroškem ali pa so samo Vaši duhovniki takšni; far je far, kar eden zna, to zna drugi, le redki so, kateri se po pravici žiher imenujejo Božji ali Kristusovi namestniki. Tudi jaz vam hočem popisati en tak slučaj, da boste videli, da se tudi nam tukaj tako godi in

še slabše, ker tukaj je veliko takšnih dnhovnikov, katerim so tam na Slovenskem postala tla prevroča in so kar črez noč pobrali šila in kopita ter jo odkurili v Ameriko. Od teh eden, Tebi „Štajero“ dobro znani Anselm Murn je prišel namreč dne 14. aprila v našo malo slovensko naselbino v Little Falls N. Y. in sicer za dva dni in seveda za dobro plačo, da opravimo mi Slovenci, ki nismo še angleškega jezika zmožni, pri slovenskem duhovniku Velikonočno spoved. In res, kak je enkrat spoved bila opravljena, naredil nam je tudi dolgo pridigo, pri kateri je pa na Boga čisto pozabil. Najprej je začel svoje farane opravljati (on ni stalno tukaj, ampak ima svojo faro tam nekje v državi Pa.), potem se je pa na nas poprijel in kričal iz prižnice, kakšni „brezverci“ smo, da ne gremo v cerkev, nadalje pravi: ko bi jaz oženjen bil, pa da bi moja žena ne šla v cerkev, jaz bi jo tak nabutal, da bi bila vsa črna; žena, kjer ti nisi zmožna, da bi svojega moža nabila, prinesi en škauf vode in polj ga, če imaš pa malega otroka, položi ga k možu v posteljo; če se bo otrok jokalo, bo se že mož zbudil, da ga bode potolažil. Premislite si zdaj, dragi bralci „Štajerca“, če bi se mi ravnali po njegovih nasvetih, koliko sovraštva in prepira bi bilo med družinami! On tudi ima takšno navado, da ne more zamolčati, kaj se njemu v spovednici pove: če sem ženo vprašal, če se posti, je rekla da mož noče družega jesti, kakor meso; če sem moža vprašal, če se posti, pravi: jaz moram tisto jesti, kar mi žena skuha, in zdaj ne vem potem, kateremu bi verjel. Nadalje nam razlaga: gre eden ali drugi v stari kraj in tam pripoveduje: jaz sem bil v deželi, v kateri sem samo meso jedel, jaz nimam zoper to nič; sam pri sebi sem si pa takole mislil: zakaj je gosp. Murn sem prišel v Ameriko, ko se tukaj meso je? zakaj pa tam ni ostal, kjer se mu je že ričet kuhaj, v katerem pa vem da še svinjskih partlnov ni bilo. Hudo je tudi udrihal po slabih časopisih, med drugim je tudi omenil knjigo Sv. Johance; rekel je: če kakšna baba kakšnega starega fajmoštra za nos potegne, takšno Vi kaj radi čitate; dragi „Štajerc“, pa to je bilo mislim glih nasprotno: Johanca in fajmošter sta le ljudi za nos vlekla; kar je enkrat črno, ne bo nikdar več belo, če si g. Murn jezik znuca! Še v starem kraju sem bil, ko sem večkrat slišal, da vera peša; ja, po pravici Vam povem, da peša; ali zakaj? to delajo samo takšni duhovniki, ko je g. Murn in njemu enaki! Dragi „Štajero“, veliko bi ti še imel za poročati, pa naj zado- stuje za danes samo to. Pozdrav vsem „Štajercijancem“ in Tebi dragi „Štajerc“ pa mnogo naročnikov! Naročnik.

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 17

Novice.

Prebavno motenje pri dojenčih, griža, driska, črevesni katarji itd. so vedno posledice nepravilne hrane in so napravile že mnogim staršem skrbi in celo žalost. Ako hočete ohraniti svoje dete in je videti ob okusni, lahko prebavni hrani resnično vspevati, potem dajajte nežnemu ljubljencu Nestlejevo moko za otroke. Poskušnje popolnoma zastoj pri: Henri Nestlé, Dunaj, I. Biberstrasse 2 S.

Velik požar v Baltimore. Iz Baltimore poročajo: Tovarne družbe „Atlantic United States Fertilised Company“ so zgorele. Škoda znaša pet milijonov dolarjev.

„Zvestoba za zvestobo.“ Iz Berlina poročajo: Pod trdko „Treue um Treue“ se je vpisala v berlinski trgovinski register akcijska družba za pokopavanje psov in drugih domačih živali. Akcijski kapital znaša celih 6000 mark.

Iz Spodnje-Štajerskega.

V Hajdini so v nedeljo blagoslovili brizgalnico novo ustanovljene „slovenske“ požarne brambe. Nikdo nima proti temu, da se uresniči

Špecialiteta med kavinimi pijačami je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava.

Kathreinerjeva se napravila iz najboljšega slada in ima spričo tega veliko redlino moč ob popolni neškodljivosti. S slovitim Kathreinerjevim načinom dobi Kathreinerjeva okus in vonjavo grnate kave.

Prstna se dobiva povsod v zaprtih izvornih zavojih s sliko župnika Kneippa.

aka požarna bramba; saj je gotovo potrebna, da le veselilo bi nas, ako bi se možje v službi jarnosti in ljubezni do bližnega izvežbali ter pokazali, kaj da znajo. Žalostno je le, da se je moralo tudi to prireditve izriniti v umazano gungo in podlo politično hujskarijo. Ptujski adokat dr. Fermevc kot zastopnik „narodne stranke“ imel je nagovor, s katerim se je pa malo osmešil. Kajti v svojem navdušenju je razvil željo, da bi Hajdinčani prav mnogokrat brizgalno rabili. Z drugimi besedami povedano: dr. Fermevc želi, da bi na Hajdini prav mnogokrat gorelo. Glavno hujskarijo pa si je privoščil tisti Meško iz ormoškega okraja, ki je po milosti političnih popov in po nerazsodnosti svojih volilcev zlezel kot poslanec v deželni zbor. Ta možič, katerega duševno obzorje ne presega mnogo obzorje njegovega živinčeta, čutil je potrebo, da pri tej slavnosti hujska in razsaja. Repenčil se je kot petelin na gnoju in psoval „nemčurski Ptuji.“ Doslej se živ krst ni brigal na tega Meškota in celo njegovi lastni pristaši so se mu le smejali. Ali odslej se bomo pa pričeli zanj zanimati, da bode vsaj slovenska javnost izvedela, kakšne duševne revčke pošilja ljudstvo danes v deželni zbor... Žalostno in sramotno obnem je, da se niti tako resne prireditve, kakor je blagoslovljenje gasilne brizgalne, ne more brez hujskarije končati.

Ptujski sejmi. Dne 5. maja se je vršil konjski in goveji sejem, na katerega se je prignalo 286 konjev in 912 kosov govede. Na svinjski sejem dne 6. maja pa se je prignalo 1394 svinj. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dne 19. maja, prihodnja svinjska sejma pa bodeeta dne 13. in 20. maja 1914.

Umor ali nesreča? V Selah pri Ptuj zgošil se je slučaj, ki je povzročil mnogo razburjenja. Zaprl so namreč posestnika in orožniškega stražmojstra v p. Skerbinšek pod sumom, da je svojo ženo ubil. Žena je bila huda pijanka. Te dni so jo našli mrtvo. Obdukcija mrljica je dognala, da je dobila sunek v trebuh, ki je bil tako močan, da je je pretrgal jetra in je žena vsled notranjega krvavljenja umrla. Skerbinšek je poštenjak in ni izključeno, da je žena v pijanosti padla in se ubila. Na vsak način bode preiskava dognala, koliko resnice je na govoricah.

Pobalinstvo. Neznani pobalini so zopet na cesti od Turniš pri Ptuju polomili celo vrsto sadnih dreves, ki jih je okrajni odbor ob cesti nasadil. Upati je, da se zverinske zločince dobi in sodniji izroči. Pošteno ljudstvo naj bi samo nazilo na take zlikovce.

Mraz. Te dni imeli smo par prav mrzlih noči, ki so v ranem jutru prinesli tudi slano. Enkrat smo imeli celo do 2° mrazu. Mraz napravil je nekaj škode, zlasti je opaziti škodo pri zgodnjem krompirju in fižolu, v nekaterih legah vinogradov ter deloma tudi pri sadnem drevu. V splošnem pa hvala Bogu ni mnogo

škode. Pač pa je mraz napravil veliko škodo na Ogrskem.

Tatvina. Mesarski pomočnik Anton Schiffer v Karčovini pri Mariboru ukradel je tovarišu Draškoviču srebrno uro in zlato verižico, tovarišu Pasiceku pa zlati prstan. Potem je zbežal.

Kolo ukradel je neznan izumovč mesarju Edmundu Muchitsch v Mariboru. Kolo je 120 kron vredno.

Požigalci. V Strugi pri Stopni pogorela je koča posestnika Antona Lepeja. Komaj 400 K vredna koča je bila na 800 K zavarovana. V Makovljah so Lepeja zaprli, ker ga dolžijo, da je kočo nalašč zažgal. — Istotako so zaprli kočarico Uršo Dvoršak v Celnici. Tudi to dolžijo, da je svojo kočo v bližini Slov. Bistrice zažgala. Koča je 1800 kron vredna, zavarovana pa je bila na 3000 K.

Zaprl so v Marenbergu hlapca Alojza Hess. Hlapec je na sumu, da je kočarju Pogelniku tri ruske verižice v vrednosti 56 K ukradel.

Vlom. V Ljutomeru vlomil je neznan tat v neko na dvorišču se nahajajočo kišto trgovca Mihaela Zimmermann in je ukradel dve bali štofa v vrednosti 65 kron.

V Ljutomeru naselil se je nov zdravnik g. dr. Adolf Faltar.

Napad. Neznani zlikovci napadli so pri Sl. Bistrici uradnika Hansa Walland in mu oropali lepo kolo.

Važno za stariše. Piše se nam: Da se omogoči tudi starišem, ki niso ravno bogati, podeliti svojim hčerkam primerno vzgojo, sklenil je tozadevni odbor, da sprejme vsa dekleta, ki se zavežejo za obisk „Mädchenheima“ v Ptuj na 3 leta, za pavšalno ceno 1000 kron za 10 šolskih mesecev. Ta cena vsebuje razven stanovanja in hrane šolnino, šolske knjige, učna sredstva, zdravnika, zdravila, sploh vse nadaljne izdatke. Ta pavšalna svota pomeni pa tudi veliko znižanje navadnih cen.

Tatvina. Na otoku Drave pri sv. Martinu ukradli so tatovi 13.000 vrbnih šib, ki so last grofa Herbersteina. Orožniki aretirali so dva fanta iz sv. Martina in nekega posestnika, ki so baje tatvino izvršili.

Obkradena je bila gospa Olga Bergmann v Žalcu. Dekla Marija Kačur ukradla ji je namreč briljantni prstan. Deklo so dali pod ključ.

Iz Koroškega.

Požar. V Perau pri Beljaku pogorelo je gospodarsko poslopje in hlev posestnika I. Watzl. Istotako je pogorela hiša.

Zaprl so v Beljaku ključarskega pomočnika Sochor iz Weissbriacha, ker je odpeljal nekega nedoletnega dekleta.

Povozil je neki kolesar gospo Berto Osiander pri Gutensteinu. Nesrečna gospa je precej hudo ranjena.

Otrok ustreljen. V Hollersbergu ravnal je neki posestnik neprevidno s svojo puško. Nakrat se je puška sprožila; kroglica je zadela 7 letno Pavlo Obmann. Nesrečni otrok je bil na mestu mrtev.

Požar. V Gaisbergu nastal je v hiši posestnika Sekolouniga ogenj, ki je hišo skoraj

Dobre matere skrbijo, da dobijo njih otroci točna, ugajajoča in dobra sladka jedila za večerjo. Z malim trudom, malo denarja in mnogo uspehom se naredi najboljša sladka jedila dr. Oetkerjevimi puding-prahom. Dobi se v različnih vrstah okusa, kakor: vanilija, maline, mandelj, citrona, čokolada in dopade otrokom najbolj. Naredi se izvrstna večerja iz enega zavitka puding-praha à 15 vin. h kateremu se da 1/2 litra mleka, 2 jajci in 5 dkg sladkorja. Ker se tak puding prinese z sadnim sokom ali vrhnjem, zboljšajo ti dodatki slastnost in redilno vrednost tega pudinga.

popolnoma uničil. Komaj da so si ljudje rešili življenje. Zgorelo je tudi vso pohištvo, nadalje čez 400 kron gotovega denarja. Posestnik je komaj živino in gospodarska poslopja rešil. Škode je za 6500 kron.

Gozdni požar. V gozdu posestnika Obermüller v Lipi ob Dravi nastal je ogenj, ki se je z grozno hitrostjo razširil. Kar je bilo mlajšega gozda, je ogenj skoraj popolnoma uničil. Požar nastal je vsled neprevidnosti posestnika samega, ki je suho travo zažgal.

Zblaznel je delavec Franc Kristanič v bližini Št. Pavla v Labudu, baje zaradi nesrečne ljubezni. Vzel je 700 kron svojega denarja in zbežal. Čez par dni so ga našli nagega v gozdu.

Človeško okostje našli so v gozdu pri Zitarivasi. Na raznih kosih obleke so izpoznali, da so to ostanki posestnika Benedikta Križe iz Sielacha, ki je v lanskim jeseni hipoma izginil.

Duhoviti slepar.

Prinašamo sliko Henrika Thormann, duhovitega sleparja, ki je živel dolgo let kot drugi župan mesta Köslin in se je imenoval dr. Eduard

Heinrich Thormann,
der falsche Bürgermeister von Köslin.

Alexander. Thormann je že opetovano kot slepar predkaznovan. Znal je dolga leta s ponarejenimi spričevali komedijo igrati. Tudi se je poročil s hčerko nekega višjega uradnika. Zdaj nakrat so prišli vsled neke tožbe njegovi slepariji na sled.

Od mehikanske vojne.

Der mexikanische General Carranza (X) mit seinem Stabe und europäischen Kriegsberichterstattern.

Poročali smo o vojni med Združenimi Državami Severne Amerike in Mehiko. Posebno vlogo v tej vojni igra poveljnik vstašev general Carranza. Na eni strani igra patrijota in krič, da bode svojo armado proti Amerikancem poslal; v tajnem pa se ponuja Amerikancem, češ da jim bode pomagal, ako ga priznajo za predsednika. Naša slika kaže generala Carranza z njegovimi oficirji in s poročevalci evropskih listov na bojišču.

Štedljivost

pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/2 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s križcem